

[Morten Lange.]

skatter, men vi har den kirkelige ligning, og når vi nu har den, synes jeg, det er uhyre fornuftigt at bruge den. Det var såmænd bare i al almindelighed den gamle og fornuftige plade, jeg ville køre én gang til; den har sådan set en betydelig sympati i dette ting, og det kunne jo ske under den nuværende og på mange måder udmærkede kirkeminister, at denne fornuft kunne gå hen og sejre.

Som sagt, dette er ikke sagt for at få folkekirken, dette er snarere sagt for at få lidt klarere og rimeligere principper lagt i sagen.

Kjær Rasmussen: Ja, nu har man jo ikke villet diskutere principielt her i dag, og det var jo egentlig ikke uventet. Derfor har jeg da også kun et par periferiske bemærkninger at gøre.

Fru Hanne Reintoft siger til mig, at problemerne løses ikke ved, at man står her og siger, at vi alle sammen skal være lige. Det er da fuldstændig rigtigt, det er jeg ganske enig med fru Hanne Reintoft i, og det er også derfor, VS i dette ting fremsætter egne lovforslag og stiller ændringsforslag. Ja, og det er derfor, vi — i øvrigt i modsætning til fru Hanne Reintoft — deltager i afstemningerne her i tinget. Jeg tror ikke, man skal kaste med alt for store brosten, hvis man selv bor i et, skal vi sige lidt mere skrøbeligt hus.

Hr. Kurt Brauer vil gerne have, at politilønningerne skal stige. Det er jeg egentlig enig med hr. Kurt Brauer i, men de politifolk, som var nede ved biografteatret Saga i aftes, tjente nu faktisk ikke engang den dagløn, som de får i dag, de lod i en meget lang periode deres „mod squads“ klare grejerne. Men det er måske netop på grund af den dårlige aflønning, at politiet lod fascistisk inspirerede bølgegrupper overfalde fredelige demonstranter.

Hanne Reintoft: For det første tror jeg, hr. Kjær Rasmussen misforstod mig. Det, jeg talte om, var, at i det samfund, som hr. Kjær Rasmussen hele tiden snakker om vi nu engang har, hvad vi jo ikke kan bestride, er der visse økonomiske love, der gælder. Det var det, jeg prøvede at give udtryk for, men det blev altså ikke forstået.

Må jeg så have lov at sige til ministeren, at det var grundlønningen på 1. løntrin, jeg nævnedes, ligesom jeg nævnte grundlønningen på det sidste, og selvfølgelig er der tillæg til begge grupper, men det gør ikke forskellen mellem dem mindre lige bortset fra stedtillægget for den højeste gruppe, og det stedtillæg på et par tusind kroner betyder jo lidt mindre, når man ligger oppe over de 100.000 kr., end når man ligger omkring de 20.000 kr. Jeg tror ikke, man kan benægte, at både 1., 2. og 3. løntrin også med den nye lov falder ind under de lave lønninger. Hvis man ikke har fantasi til at forestille sig det, skal man bare prøve at lægge budget med de mennesker. Det er en lav løn. Vi bliver ved med at snakke om de høje lønninger, det er ligesom man har stirret sig blind på de høje lønninger. Men det store problem er jo alle de lave lønninger, og det er også fra den side, jeg ser det. Problemet er ikke, at nogle enkelte mennesker har formået at få deres løn op, det er, at alt for mange ikke har formået det.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Hr. Ivar Nørgaard spurgte mig, om jeg her fra talerstolen kunne give tilsagn om en oversigt fra ministerier og styrelser over, hvilke funktioner man ikke mener fremover at kunne få varetaget som et led i tjenestemandsarbejdet, altså en analyse. Det tilsagn kan jeg ikke give på stående fod allerede af den grund, at det involverer, hvad ministerierne og styrelserne mener, de er i stand til at magte. Men jeg kan give hr. Ivar Nørgaard det tilsagn, at jeg skal gøre alt for at fremskaffe materialet så hurtigt, som det overhovedet kan gøres, altså under hensyntagen til rimeligheden i det, og naturligvis vil jeg også over for folketingsudvalget ud over det, der er sagt i fremsættelsen, opfylde den betragtning fra tjenestemandskommissionen, som hr. Ivar Nørgaard citerede, hvor der står, at jeg skal fremkomme med en detaljeret redegørelse for, hvorledes man agter at gøre det; og dér forudsætter jeg, at en sådan yderligere redegørelse bliver fremsendt til lønningsudvalget.

Så blev jeg spurgt, om det var at opfatte på den måde, at den foretagne stillingsvurdering i forbindelse med det løbende stillingsvurderingsarbejde kunne medføre